

næppe bestrides, at Prisudviklingen paa visse Omraader havde ført til en i Forhold til Forbrugerne urimelig Prisforhøjelse. Regeringen havde derfor fundet Tiden inde til at underkaste Loven en indgaaende Revision. ¶

Socialdemokratiets Ordfører (*Gustav Pedersen*) anbefalede Lovforslaget, bl. a. under Henviisning til, at der i den senere Tid havde vist sig Tegn paa en begyndende Vareknaphed. Det vilde derfor være urimeligt at lade Loven af 1931 udløbe uden at erstatte den med en ny Lov, der var mere effektiv end den gældende.

Venstres Ordfører (*Jensen-Broby*) fandt Lovforslaget alt for vidtgaende. »Vi vedstaar«, udtalte han under Sagens første Behandling, »at vi har Medansvar for den hidtidige Lovgivning paa dette Omraade, og vi vil ogsaa være med i et Arbejde for at fortsætte denne Lovgivning, idet vi erkender, at der kan være Forhold, hvor den kan være nødvendig, men vi mener, at Ministeren er gaaet alt for vidt i det Forslag, han her stiller.« Den foreslaaede Institution vilde blive alt for kostbar, og dens Virksomhed vilde føles som et snærende og skarpt Indgreb i Erhvervenes Arbejde. I øvrigt maatte den Prisstigning, som havde fundet Sted, først og fremmest tilskrives Regeringens Valutapolitik.

Venstres Stilling til Sagen præciseredes nærmere i et under Udvalgsbehandlingen udarbejdet *Ændringsforslag*, der fulgte følgende Hovedlinier: Udvidelse af den hidtil gældende Ordning til foruden monopolagtige Sammenslutninger ogsaa at gælde Enkeltvirksomheder, der øver en bestemmende Indflydelse paa Pris, Produktion, Omsætning eller Transportforhold; Bevarelse af 3 Mands Udvalget uden Oprettelse af noget Sekretariat; Indførelse af en Bemyndigelse for Ministeren for Handel, Industri og Søfart til paa eget Initiativ at begære en Undersøgelse foretaget; Udvidelse af Virksomhedernes Oplysningspligt og Skærpelse af Bødebestemmelserne. Den foreslaaede Anmeldelsespligt fandt Venstre upaakrævet og alt for kostbar at administrere.

Den konservative Ordfører (*Prieme*) rettede ligeledes stærke Indvendinger mod Lovforslaget, der efter hans Opfattelse gik langt ud over det rimeliges Grænser, særlig med Hensyn til Anmeldelsespligten og Kontrolraadets Beføjelser. Han fandt det tilmed inkonsekvent, at man kun interesserede sig for de urimeligt høje Priser, men ikke for de urimeligt lave Priser, som undertiden kunde forekomme inden for Handelen. Endvidere fandt han Reglerne om Kontrolraadets Sammensætning uheldige, fordi de vilde gøre det vanskeligt at faa Folk med Indsigt i Erhvervslivets Forhold ind i Raadet.